

Til nr. 4.

De gældende over- og undergrænser for størrelsen af grundskyldpromillen i sognekommunerne, henholdsvis 35 og 10, foreslås ophævet. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger ovenfor.

I sognekommuner, der efter det senest offentliggjorte registerfolketal havde 3.000 indbyggere eller derunder, kan den sognekommunale grundskyld i henhold til bestemmelserne i den kommunale ejendomsskattelovs § 3, stk. 2 og 3, som ændret ved lov nr. 39 af 15. februar 1963, ikke pålignes med en promille, der er mere end en fjerdedel højere eller lavere end grundskyldpromillen i det første skatteår efter den foregående almindelige vurdering, og i de følgende skatteår i vurderingsperioden kan grundskyldpromillen ikke forhøjes eller nedsættes med mere end en fjerdedel i forhold til grundskyldpromillen for det første skatteår efter den pågældende almindelige vurdering.

Da det må antages, at en lang række kommuner på grund af den stigning i grundværdiansættelsen, der kan forventes ved 13. almindelige vurdering, vil have et rimeligt ønske om at kunne nedsætte grundskyldpromillen udover de i § 3, stk. 2, fastsatte grænser, foreslås det, at denne begrænsning i adgangen til at ændre grundskyldpromillen fra skatteår til skatteår, der som nævnt alene gælder for en del af sognekommunerne, ophæves.

Såfremt forslaget gennemføres, vil sognekommunerne herefter frit kunne fastsætte deres grundskyldpromille. Beslutning om promillens størrelse skal træffes af kommunalbestyrelsen ved to behandlinger med mindst 14 dages mellemrum. Såfremt den vedtagne promille skal have virkning for det førstkommande skatteår, skal begge behandlinger ligge forud for den 1. april i nævnte skatteår, jfr. henvisningen til den kommunale ejendomsskattelovs § 2, stk. 2. Bestemmelsen om, at beslutning om promillens størrelse skal være truffet senest den 31. marts for at have virkning for det kommende skatteår, svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 3, stk. 4.

I Marstal handelsplads udgør den nuværende minimumspromille for grundskylden 6. Da der i denne kommune tillige opkræves grundskyld til Svendborg amtskommune, er det fundet naturligt at fastsætte samme regler om grundskyldpromillens fastsættelse som de for sognekommunerne foreslåede. Det samme gælder for de nye kommuner, der vil blive oprettet i henhold til bestemmelsen i landkommunallovens § 52 a, og som må forventes at ville få en lignende status som Marstal handelsplads.

Til nr. 5.

I henhold til den kommunale ejendomsskattelovs § 4, stk. 1, som ændret ved lov nr. 39 af 15. februar 1963, kan indenrigsministeren i ganske særlige tilfælde tillade, at grundskyldpromillen i en sognekommune fastsættes højere end den almindelige maksimumspromille på 35, dog højst til 40 promille. Da den gældende maksimumspromille for den sognekommunale grundskyld på 35 er foreslået ophævet, således at sognekommunerne frit vil kunne fastsætte en højere promille, foreslås bestemmelsen om indenrigsministerens beføjelse til at dispensere fra 35 promillegrænsen følgelig afskaffet.

Endvidere foreslås, at bestemmelsen i den kommunale ejendomsskattelovs § 4, stk. 2, om det særlige nævn — dispensationsnævnet vedrørende sognekommunal grundskyld — ophæves. Dette forslag må ses i sammenhæng med den under nr. 4 foreslåede ændring, hvorefter den for visse kommuner gældende begrænsning i adgangen til at ændre grundskyldpromillen fra år til år ophæves, hvorved nævnets virksomhedsområde bortfalder.

Til nr. 6.

Maksimum for grundskyldpromillen i amtskommunerne foreslås forhøjet fra de nuværende 14 til 20. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger ovenfor.

Til nr. 7.

Angående dette ændringsforslag henvises i hovedsagen til de almindelige bemærkninger ovenfor, idet dog følgende skal anføres:

I den nye § 6, stk. 1, fastsættes de nærmere bestemmelser om, på hvilke ejendomme de nedsatte grundskyldpromiller skal finde anvendelse. Det bestemmes, at lempelse skal ydes til enhver ejendom, der på tidspunktet for den vurdering, der lægges til grund ved skatteberegningen, benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage. Det er således vurderingsmyndighederne, der i forbindelse med de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne skal tage stilling til, hvorvidt de enkelte ejendomme anvendes til de nævnte formål, og en eventuel overgang for en ejendom til eller fra benyttelse til disse formål får først virkning for skatteberegningen, når ejendommen efter ændringen har været genstand for ny vurdering, og denne har fået skattemæssig virkning, d. v. s. i almindelighed fra begyndelsen af det efter vurderingen følgende skatteår.

Såfremt kun en del af en ejendom benyttes til de nævnte formål, finder i henhold til det foreslåede stk. 4 den nedsatte grundskyldpromille alene anvendelse på den del af grundværdien, der